

47. (Kıyamet) Saatinin bilgisi Allah'a aittir. Onun bilgisi olmadan ne meyveler kabukla-rından çıkar; ne bir dişi hamile kalır ve ne de doğurur. Allah onlara:

-Nerede ortaklarım? diye seslendiği gün:

-Bir şahidimiz olmadığını sana bildiririz, derler.

48. Daha önce ibadet ettikleri şeyler onlardan kaybolup gitmiştir. Bir kaçış yolu olmadığı anlamışlardır.

49. İnsan iyiliği dilemekten usanmaz. Ona bir kötülük isabet ettiği zaman hemen ümitsizliğe düşer ve boynunu bükür.

50. Kendisine dokunan bir zarardan sonra, ona biz, bir rahmet tattırırsak hemen şöyle der:

-Bu benim hakkımdır, kıya-metin kopacağına da sanmıyorum. Eğer Rabbime döndürü-lürsem, onun yanında, benim için daha iyisi vardır. Nankör-lere elbette yaptıklarını haber vereceğiz ve en ağır azabı onlara tattıracağız.

51. İnsana bir nimet verdi-ğimizde yüz çevirir ve büyüklük taşlar. Bir kötülük dokundu-ğu zaman hemen yalvarmaya başlar.

52. De ki:

-Eğer bu (Kur'an) Allah ka-tından gelmiş; sonra da siz onu inkar etmişseniz, gördünüz mü uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kim vardır?

53. Onun hak olduğu iyice belli olana kadar, ayetlerimizi hem dış dünyada hem de kendi içlerinde göstereceğiz. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

54. Onlar, Rab'lerine kavuşmaktan şüphe içindedirler! Bilin ki o, her şeyi kuşatmıştır.

42. ŞÛRÂ SÛRESİ

(Mekke döneminin ortalarında inen bu süre 53 ayettir. İsmi 38. ayette geçen Şûrâ'dan alır. Şûrâ "Danışma Kurulu" demektir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1. Hâ mîm. 2. Ayın, Sin, Kaf. 3. İşte böyle vah-yediyor sana ve senden öncekilere, Aziz ve hakim olan Allah!

4. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O, yücedir. büyüktür!

5. Gökler, üzerlerindekiyle dolayı az kalsın çatlayacaklar/paramparça olacaklar. Me-lekler, Rab'lerini hamd ederek tesbih ederler. Yeryüzündekiler için bağışlanma dilerler. İyî bilin ki Allah, çok bağışlayıcı ve çok şefkatlidir.

6. Kendisinden başka veli edinenleri, Allah, onları gözet-lemektedir. Onlara, sen vekil değilsin!

7. Mekke ve çevresindekileri uyarman için, hakkında hiç bir kuşkunun bulunmadığı toplanma günü ile uyarasın diye; işte sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik. O gün insanların bir takımı cennettedir, bir takımı da çılgin alevler içinde!

8. Allah dileyseydi onları tek bir ümmet yapardı. Fakat, di-lediğini rahmetine katar. Ama zalimlerin ne bir velisi vardır ne de bir yardımcısı...

9. Yoksa onlar, O'ndan başka veliler mi edindiler? Oysa Veli Allah'tır. Ölüleri dirilten O'dur. Her şeye gücü yeten O'dur!

10. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz konuda hüküm Allah'a aittir. İşte o Allah, benim Rabbimdir. O'na bağlandım ve O'na yöneldim.

11. Göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. Size kendi içinizden eşler var etti. Hayvanlardan da eşler yarattı. Sizi de bu şekilde üretmektedir.

O'nun bir benzeri yoktur. İşiten O'dur, gören O.

12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rız-kını bol bol verir ve dilediğine de bir ölçüyle. Çünkü O, her şeyi bilendir.

13. Dini ayakta tutun ve onda grup grup ayrılmayın, diye

Allah'ın Nuh'a tavsiye ettiğini, sana da vahyettiğimizi, İbra-him'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiklerini, size de dinin kuralları yapmıştır. Müşrikleri davet ettiğin şey, onlara ağır gelir. Allah, dilediğini kendine seçer ve kendine yönelen kimseye yol gösterir.

14. Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki "haksız tecavüz" sebebiyle gruplara ayrıldılar.

Eğer Rabbinden belirlenmiş bir süreye kadar bir söz olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilmiş olurdu. Onların ardından kitaba mirasçı olanlar da elbette ondan bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

15. O halde, davet et ve emr olunduğun gibi dosdoğru ol! Onların isteklerine uyma! ve şöyle söyle:

-Allah'ın indirdiği tüm kitaplara inandım. Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum. Allah bizim de Rabbimizdir, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize sizin yaptıklarınız sizedir. Bizimle sizin aranızda bir tartışma yoktur. Allah, aramızı birleştirecektir ve dönüş O'nadır.

16. O'na icabet ettikten sonra Allah hakkında tartışanların delilleri Rab'leri katında batıldır. Onlara gazap edilmiştir. Ve onlara şiddetli bir azap vardır.

17. Kitabı hak ve adalet ölçüsü olarak indiren Allah'tır. Ne bilirsin belki de kıyamet çok yakındır.

18. Ona inanmayanlar, onun çabucak gelmesini istiyorlar. İman edenler ise ondan çekinirler ve onun gerçek olduğunu bilirler. Bilin ki kıyamet hakkında tartışanlar derin bir sapıklık içindedirler.

19. Allah, kullarına karşı çok lütufkardır. Dilediğini rızıklandırır. Güçlü ve galip olan O' dur.

20. Kim ahiret ekinini isterse, onun ekinini artırırız. Kim dün-ya ekinini isterse ona da ondan veririz. Onun ahirette bir nasibi yoktur.

21. Yoksa onların hakimiyette ortakları mı var ki, Allah'ın din

hususunda izin vermediği şeyleri kendileri için kanun yapıyorlar? Eğer "aralama" sözü ol-masaydı hemen aralarında iş bitirilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır.

22. O başlarına geldiği za-man, kazandıkları yüzünden zalimlerin tir tir titrediklerini görürsün. İman edip, doğruları yapanlar ise cennet bahçelerin-dedirler. Onlar için Rab'leri ka-tında ne isterlerse vardır. İşte büyük ikram budur.

23. Allah'ın, iman eden ve doğruları yapan kullarına müj-delediği işte budur. De ki:

-Buna karşılık sizden, yakınlık arzu etmekten başka bir ücret istemiyorum.

Kim bir iyilik kazanırsa, ona iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, başışı bol ve şükredenlere karşı-lığını verendir.

24. Yoksa onlar:

-Allah hakkında yalan uyduruyor." mu diyorlar? Eğer Allah dilerse, kalbini mühürler ve Allah, batılı imha edip, sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Çün-kü O, kalplerin özünü bilendir.

25. Kullarından tevbeyi kabul eden, günahları bağışlayan ve yaptıklarınızı bilen O'dur.

26. İman eden ve doğruları ya-panlara icabet eder ve onlara lütfunu artırır. Kafirlerle gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Şayet Allah, kullarına rızkı yaymış olsaydı, elbette yeryü-zünde azgınlık ederlerdi. Fakat O, dilediği miktarda indirir. Çünkü O kullarından haberdar ve (onları) görendir.

28. (Kulları) umutlarını kes-tikten sonra yağmur indirip, rahmetini yayan O'dur. Koruyup gözeten O'dur. Hamde layık olan da O'dur.

29. Göklerin ve yerin yaratılması ve oralarda canlıların ya-yılması da O'nun belgelerin-dendir. Dilediği zaman onları toplamaya kadir olan da O'dur.

30. Başınıza gelen her musibet, ellerinizle yaptıklarınızı sebebiyledir. Çoğunu da affeder.

31. Yoksa siz, yeryüzünde bir yere kaçıp kurtulamazsınız. Sizin Allah'tan başka bir sahibiniz de yardımcınız da yoktur.

32. Deniz de dağlar gibi gemilerin akıp gitmesi onun ayetlerindedir.

33. Dilerse rüzgarı durdurur da su üstünde kalakalırlar. İşte bunda da çok sabreden ve şükreden herkes için ayetler vardır.

34. Veya işledikleri sebebiyle onları helak eder, bir çoğunu da affeder.

35. Ayetlerimiz hakkında mücadele edenler bilsinler ki onların kaçıp kurtulacağı bir yer yoktur.

36. Size verilen şeyler dünya hayatının geçimliğidir. Allah katındaki şeyler ise, iman edenler ve Rablerine bağlananlar için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Günahın büyüğünden ve ahlaksızlıklardan kaçınanlar, öfkelenedikleri zaman bağışlarlar.

38. Rab'lerinin çağrısına ko-şarlar, namazlarını kılarlar ve onların işleri aralarındaki şûrâ iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan da infak ederler.

39. Haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı ko-yarlar.

40. Bir kötülüğün cezası, onun benzeri bir kötülüktür. Kim de affeder ve düzeltirse, onun mükafatı Allah'a aittir. Allah, zalimleri sevmez.

41. Zulme uğradıktan sonra öcünü alan kimse için, artık onların aleyhine bir yol yoktur.

42. Yol ancak, insanlar zulmeden ve yeryüzünde haksız olarak tecavüzde bulunanlardır. İşte onlara acı bir azap vardır.

43. Kim de sabreder ve bağışlarsa, işte bu gerçekten işle-rin en şerefli-sidir.

44. Allah kimi sapıklıkta bırakırsa, artık bundan sonra onun hiç bir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, zalimlerin şöyle dediğini göreceksin:

-Geri dönmeye bir yol var mı?

45. Onların ateşe sunulurken alçaltılmanın korkusu ile, gizli-ce göz ucuyla baktıklarını gö-rürsün. İman edenler şöyle der:

-Hüsrana uğrayanlar, kıya-met günü hem kendilerini, hem de ailelerini hüsrana uğratmışlardır, Şunu iyi bilin ki za-limler kalıcı bir azap içinde-dirler.

46. Onların, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiç bir velileri yoktur. Allah'ın sapıklıkta bıraktığı kimse için bir yol yoktur.

47. -Allah tarafından geri çev-rilmesi olmayan bir gün gelmeden önce Rabbinize cevap verin. O gün sizin için ne sığınacak bir yer var ne de inkar...

48. Eğer sırt çevirirlerse, seni onlara bekçi olarak göndermedik. Sana düşen ancak tebliğ etmektir.

Biz insana kendimizden bir rahmet tattırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer, kendi eliyle işle-dikleri sebebiyle bir kötülük do-kunursa, insan hemen nankör kesilir.

49. Göklerin ve yerin hakimi-yeti Allah'a aittir. Dilediğini ya-ratır. Dilediğine kız çocukları bağışlar, dilediğine erkek ço-cukları..

50. Veya erkekler ve kızlar olarak çift verir. Dilediğini de kısır yapar. Şüphesiz O, her şeyi bilen ve güç yetirendir.

51. Bir insanın, vahiy dışında veya perde arkasından ya da bir elçi gönderilmeksizin Allah ile konuşması mümkün değildir. İşte bu şekilde O, dilediğine kendi izni ile vahyeder. O, çok yüce ve hakimdir.

52. İşte bu şekilde sana da emrimizden bir ruhu/özü vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat, onu kullarımızdan dilediğimize onunla yol gösterelim diye bir nur/aydınlatıcı kıldık. Şüphesiz sen, dosdoğru bir yola yöneliyorsun.

53. Göklerde ve yerde olan her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna... İyi bilin ki Allah'a döner bütün işler!

43. ZUHRÛF SÛRESİ

(Adını 35. ayette geçen "zuhruf" kelimesinden alan Sûre, Mekke döneminin ortalarında indirilmiştir. Zuhruf, altın, süs, ziynet, mücevher anlamlarına gelir. Genel mesaj, Allah'ın insanoğluna sahip olduğu "zuhruf" dolayısıyla değil, takva elbisesi, kalbi meziyetleri nedeniyle değer verdiği gerçeği üzerine kuruludur. 89 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah' ın adıyla ..

1. Hâ Mîm.

2. Apaçık kitaba andolsun ki..

3. Biz onu anlayasınız diye Arapça okuma/Kur'an kıldık.

4. O, katımızdaki ana kitaptadır. Yüce ve hikmet sahibidir.

5. -Siz azgınlık eden bir top-lumsunuz diye sizi Kur'an ile uyarmaktan vaz mı geçelim?

6. Biz, öncekiler için de nice peygamberler gönderdik.

7. Onlara hiç bir peygamber gelmedi ki onunla alay etmiş olmasınlar.

8. Onlardan daha güçlü olanları da helak ettik. Öncekilerin örneği geçti.

9. Onlara:

-Gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan:

-Onları, güçlü ve bilgin olan Allah yarattı derler.

10. O, sizin için, yeri bir beşik kıldı, orada doğru yolu bula-sınız diye yollar yaptı.

11. O, gökten bir ölçüyle su indirendir. Onunla ölü bir bel-deyi canlandırdık. Sizde işte böyle çıkarılacaksınız.

12. O, bütün çiftleri yaratan, sizin gemi ve hayvanlardan üze-rine bindiğiniz şeyleri var eden-dir.

13-14. Onların sırtlarına binip oturmanız, sonra da: Rabbinizin nimetlerini hatırlamanız, onlara yerleştikten sonra da:

-Bunu, hizmetimize veren Allah ne yücedir. Yoksa buna bizim gücümüz yetmezdi ve biz elbette Rabbinimize döneceğiz demeniz için..

15. (Buna rağmen) O'na, ken-di kullarından bir parça yakış-tırdılar. İnsan gerçekten apaçık bir nankördür.

16. Yoksa O, yarattıklarından kızları kendi aldı da oğulları size mi ayırdı? ^{17.} Oysa onlardan bi-ri, Rahman'a isnat ettiği (bir kız çocuğu) ile müjdelendiği za-man, içi kahır dolu olarak yüzü simsiyah kesilir. ^{18.} -Süs içinde yetiştirilen (kız çocuğu mu? diye düşünüp) kendini belli be-lirsiz bir çatışmanın içinde bu-lanı mı? (Allah'a yakıştıroyolar)

19. Rahman'ın kulları olan melekleri dışı saydılar. Onların yaratılışlarına mı şahit oldular? Onların bu şahitlikleri yazılacak ve onlara sorulacaktır.

20. Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara kulluk etmez-dik, dediler. Bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar, sadece yalan söylemektedirler.

21. Yoksa daha önceden onlara bir kitap verdik de, onlar o kitaba mı tutunuyorlar?

22. Bilakis şöyle dediler:

-Biz, atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izinde dosdoğru gitmekteyiz.

23. Senden önce de bir beldeye uyarıcı gönderdiğimizde hemen oranın refahtan şımarmış ileri gelenleri:

-Biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izinden gidiyoruz, demişlerdi.

24. -Size, atalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğru bir şey getirmiş olsam da mı? dedi. Onlar:

-Biz, sizinle gönderileni tanı-mıyoruz, dediler.

25. Biz de onları cezalandırmıştık. Bir bak, yalanlayanların akıbeti nasıl oldu?

26. Hani İbrahim babasına ve kavmine demişti ki:

-Ben sizin kulluk ettiklerinizden uzağım.

27. Ancak beni yaratana kulluk ederim. Çünkü O bana doğru yolu gösterecektir.

28. Onu, belki dönerler diye arkasında kalıcı bir söz haline getirdi.

29. Evet, onları ve atalarını kendilerine hak ve apaçık bir elçi gelinceye kadar nimetlendirdim.

30. Onlara hak geldiği zaman:

-Bu bir aldatmacadır, biz onu tanımıyoruz. dediler.

31. -Bu Kur'an iki şehrin bü-yüklerinden bir adama indiril-meli değil miydi? dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyor? Dünya haya-tında onların geçimliklerini ara-larında biz paylaştırdık. Onlar-dan bir bölümünü, birbirlerine iş gördürebilsinler diye diğerleri-nin üzerinde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti onların topladıklarından daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar tek bir top-lum olmayacak olsaydı, Rah-man'a nankörlük edenlerin evle-rinin çatılarını ve üzerine çıkıp yükseldikleri merdivenleri gü-müşten yapardık.

34. Kapılarını ve arkalarına yaslandıkları koltukları

35. Ve süsleri de... Bunların hepsi geçici hayatın geçimliğidir. Ahiret ise Rabbin katında korunanlara aittir.

36. Allah'ın zikrini/Kur'an'ı umursamayan kimseye bir şeytanı

musallat ederiz de onun yakın bir dostu olur.

37. Onlar, bunları yoldan çıkarırlar da, yine de kendilerini doğru yolda sanırlar.

38. Nihayet, bize geldiği zaman:

-Keşke benimle senin aranda doğu ve batı kadar uzaklık olsaydı. Ne kötü bir dostmuşsun!

39. O gün bu (pişmanlık) size bir fayda sağlamayacaktır. Çün-kü siz zalimlik ettiniz. Azapta da artık ortaksınız.

40. -Şimdi, sağıra sen mi işittireceksin? Veya kör olan ve apaçık sapıklıkta bulunan kimse-ye sen mi yol mu göstereceksin?

41. Biz, seni alıp götürsek de onlardan intikam alacağız;

42. Onlara vaat ettiğimizi sana göstersek de.. Elbette biz, onlara güç yetiririz!

43. Sen, sana vahyolunana sımsıkı tutun. Çünkü sen, dosdoğru bir yol üzerindesin!

44. Şüphesiz, (Kur'an) senin için ve kavmin için de sorgulanacağınız bir hatırlatmadır.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizden sor. Bakalım, Rahman'dan başka kulluk edilecek ilahlar var etmiş miyiz?

46. Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve kurmaylarına göndermiştik:

-Şüphesiz ben, evrenin sahibinin elçisiyim, dedi.

47. Onlara ayetlerle geldiği zaman onlar, ona gülüp geçmişlerdi.

48. Onlara gösterdiğimiz her mucize, bir evvelkinden daha büyük idi. Belki dönerler diye onları azabımızla yakalamıştık.

49. -Ey sihirbaz! sana verdiği söze dayanarak bizim için Rabbine dua et, muhakkak biz de doğru yolu bulacağız,

demişlerdi.

50. Onlardan azabı kaldırdığımız zaman da hemen sözlerini bozuyorlardı.

51. Firavun ulusuna seslene-rek:

-Ey ulusum, Mısır'ın ve al-tımda akan şu ırmakların haki-miyeti bana ait değil mi? Bunu görmüyor musunuz?

52. Yoksa ben, şu hakir ve ne-redeyse konuşamayan adam-dan daha iyi değil miyim?

53. -Ona altın bilezikler veril-meli veya onunla birlikte yakınında yer alan melekler gelmeli değil miydi?

54. Firavun, halkını küçümsemiş, onlar da ona boyun eğmişlerdi. Gerçekten onlar yoldan çıkmış bir toplum idi.

55. Onlar bize meydan okudukları zaman, onların hepsini suda boğarak, cezalandırdık.

56. Böylece onları sonradan geleceklere selef ve örnek kıldık.

57. Meryem'in oğlu örnek olarak verilince, kavmin ondan (konuyu) saptırıyor:

58. -Bizim ilahlarımız mı daha iyidir; yoksa o mu? diyerek.. Bunu sana sadece tartışmak için söylüyorlar. Zaten onlar kavgacı bir toplumdur.

59. O, yalnızca kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğul-ları'na örnek yaptığımız bir kuldur.

60. Eğer dileseydik, yeryüzünde sizin yerinize geçecek melekler var ederdik.

61. Şüphesiz o, kıyamet için bir ilimdir. O halde, kıyametten yana bir şüpheniz olmasın. Ba-na uyun. Dosdoğru yol budur.

62. Şeytan sakın sizi saptırmayın. Çünkü o, sizin için apa-çık bir düşmandır.

63. İsa belgelerle geldiği zaman şöyle demişti:

-Size hikmet ile hakkında ihtilafa düştüğünüz şeylerin bir kısmını açıklamak için geldim. Allah'tan korkun ve bana uyun!

64. Allah, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz O'dur. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur.

65. Buna rağmen gruplar, aralarında anlaşmazlığa düştüler. O acı günün azabına uğrayacak zalimlerin vay haline..

66. Onlar, farkında olmadıkları bir anda, ansızın kendilerine gelecek kıyametten başka bir şey mi bekliyorlar?

67. O gün, kendilerini günahlardan koruyarlardan başka bü-tün dostlar birbirine düşmandır.

68. -Ey kullarım! size bugün korku yoktur ve siz üzülecek de değilsiniz.

69. -Ayetlerimize iman edenler ve teslim olanlar!

70. Siz ve eşleriniz sevinç içinde, girin cennete!

71. Etraflarında altın tepsiler ve testiler dolaştırılır. Orada canların çektiği ve gözlerin zevk aldığı her şey vardır. Siz, orada ebedi kalacak olanlarsınız!

72. Yaptıklarınıza karşılık olarak, sizin varis olduğunuz cennet işte budur!

73. Orada sizin için bir çok meyveler vardır, onlardan yersiniz..

74. Suçlular ise cehennem azabında ebedidirler.

75. Onların azabına hiç ara verilmez ve onlar orada ümitsiz kalmışlardır. ^{76.} Onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler.

77. (Cehennem bekçisine):

-Ey Malik, Rabbin işimizi bitirsin, diye haykırırlar. O da: "Siz, kalıcısınız!" der.

78. Size hakkı getirmiştik. Fakat çoğunuz haktan hoşlanmamıştınız.

79. -Yoksa bir işe mi karar verdiler? Elbette biz de kararlıyız.

80. Yoksa, bizim, onların gizlediklerini ve gizli toplantılarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır yanılıyorlar. Elçilerimiz de onların yanında kaydediyorlar.

81. De ki:

-Eğer Rahman'ın bir oğlu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurum.

82. Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi onların nitelemelerinden uzaktır.

83. Bırak onları, kendilerine vaat edilen güne kavuşuncaya kadar dalsınlar ve oynaya dursunlar.

84. Gökte ilah O olduğu gibi yerde de ilah O'dur. O, hakimdir, alimdir.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hakimiyeti kendisine ait olan ne yücedir! Kı-yametin bilgisi O'nun yanındadır ve O'na döndürüleceksiniz.

86. Bilerek hakka şahitlik edenler dışında, Allah'tan başka dua ettiklerinin, şefaath güçleri yoktur.

87. Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette "Allah" derler. Buna rağmen nasıl saptırılıyorlar?

88. Onun "Ey Rabbim" deyişine yemin olsun ki, onlar gerçekten iman etmeyen bir toplumdur. ^{89.} Öyleyse onları boş ver ve "selam" de, nasıl olsa öğrenecekler.

44. DÛHAN SÛRESİ

(Mekke Döneminin ortalarında indirilen bu süre ismini 10. ayette geçen "duhan" (duman) kelimesinden almıştır. 59 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Hâ mîm.

2. Apaçık kitaba andolsun ki..

3. Biz onu, mübarek bir gecede indirdik. Biz, uyarıyoruz.
4. O gece, her hikmetli iş ayrılır.
5. Tarafımızdan bir emir ile biz elçi göndeririz.
6. Rabbinden bir rahmet olarak.. Şüphesiz O, işiten bilen O'dur.
7. Göklerin, yerin ve arasında-kilerin Rabbidir. Eğer gerçekten bilenler iseniz.
8. O'ndan başka ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Sizin de Rab-biniz, sizden önceki atalarınızda Rabbidir.
9. Fakat, onlar şüphe içinde oyalanırlar.
10. Göğün apaçık bir duman getireceği günü gözle!
11. İnsanları bürür. Bu, acı bir azaptır. ^{12.} -Rabbimiz, azabı bizden kaldırı, biz iman eden kimseleriz.
13. -Onlar nereden öğüt alacaklar? Kendilerine apaçık bir elçi gelmişti. ^{14.} Sonra ondan yüz çevirmişler ve:
-Öğretilmiş bir mecnun/deli demişlerdi.
15. -Biz, azabı biraz kaldırırız siz de tekrar dönerseniz.
16. Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, elbette intikam alacağız.
17. Onlardan önce Firavun kavmini de imtihan etmiştik. Onlara şerefli bir elçi gelmişti.
18. Allah'ın kullarını bana bırakın, ben güvenilir bir peygamberim, demişti.
19. -Allah'a karşı üstünlük taslamayın. Ben size apaçık bir delil getiriyorum.
20. Ve ben, beni taşlamanızdan sizin de Rabbiniz olan Rabbime sığındım.
21. Eğer bana iman etmediyseniz, benden uzak durun. ^{22.}

Musa:

-Bunlar, suçlu bir toplumdur, diyerek Rabbine dua etmişti.

23. (Rabbi de ona şöyle buyurmuştu):

-Kullarımı geceleyin yola çıkar, siz takip olunacaksınız.

24. Denizi durgun olarak terk et, şüphesiz onlar, suda boğulacak bir ordudur.

25. Onlar nice bahçeleri ve pınarları terk ettiler.

26. Ekinleri güzel konakları...

27. İçinde eğlenip durdukları nimetleri...

28. İşte böyle... Onu bir başka topluma miras bıraktık.

29. Onlara ne gök ağladı, ne de yer! Hiç bekletilmediler.

30. İsrailoğulları'nı da alçaltıcı azaptan kurtarmıştık.

31. Firavundan, çünkü o, haddi aşan bir zorba idi.

32. Onları bir ilim üzerinde toplumlar üzerine seçkin kıldık.

33. Onlara, içlerinde apaçık imtihanlar olan ayetler verdik.

34. Bunlar ise diyorlar ki:

35. -Bir defa öldükten sonra başka bir şey yoktur. Biz, yeni-den diriltilecek de değiliz.

36. Doğru söyleyenler iseniz, haydi babalarımızı getirin.

37. Onlar mı hayırlı; yoksa Tubba halkı ve onlardan öncekiler mi? Biz, onları helak ettik. Çünkü suçlu idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

39. Onları ancak hak ile yarattık. Fakat, onların çoğu bilmez.

40. Hüküm günü, onların hepsine söz verilen vakittir.

41. O gün, dostun dosta hiç bir şekilde faydası olmaz. Onlara

yardım da olunmaz.

42. Allah'ın merhamet ettikleri dışında. Çünkü O, çok güçlü ve merhametlidir.

43. Zakkum ağacı...

44. Günahkarın yemeğidir.

45. Yanmış yağ gibi karınlarda kaynar durur.

46. Kaynar suyunu kaynadığı gibi...

47. -Onu tutun, cehennemın ortasına atın.

48. Sonra kaynar su azabından başından aşağı boşaltın.

49. -Tat bunu, hani sen güçlü ve şerefliydin.

50. İşte bu sizin hakkında şüphe ettiğiniz şeydir.

51. Kendilerini günahlardan koruyanlar ise, onlar güvenli bir makamdadırlar.

52. Cennetlerde ve pınarlarda...

53. Halis ipek ve parlak atlastan elbiseler giyerek, karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle, onları iri gözlü hurilerle evlendiririz.

55. Orada güven içinde olarak her meyveyi isterler.

56. İlk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Onlar cehennem azabından korunmuştur.

57. Rabbinden bir lütuf olarak. İşte büyük kurtuluş budur.

58. Öğüt alsınlar diye onu senin dilin ile kolaylaştırdık.

59. O halde bekle zaten onlar da bekliyorlar.

45. CÂSİYE SÛRESİ

(Mekke'de indirilen Casiye sûresi ismini 28. ayetten almıştır. Casiye, diz çökmüş demektir. Nihai yargılanmayı bekleyen bütün

insanların içinde buldukları pasif durumu ifade eder. 37 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Hâ Mîm. ^{2.} Kitabın indirilmesi güçlü ve hakim Allah'tandır.
3. Şüphesiz göklerde ve yerde inanacaklar için belgeler vardır.
4. Sizin yaratılışınızda da yeryüzünde yaydığı canlılarda da iyice bilen bir toplum için ayetler vardır.
5. Gece ile gündüzün birbiri ar-dınca gelmesinde, Allah'ın rızık olarak gökten indirdiği şeyde ki onunla, yeryüzü kuruduktan son-ra, yeniden ona hayat veren rüzgarı estirmesinde de aklını kullanan bir toplum için ayetler/işaretler vardır.
6. İşte bunlar, sana hak olarak okuduğumuz, Allah'ın ayetleridir. Artık Allah'tan ve onun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?!
7. Yazıklar olsun her yalancı günahkara!.. ^{8.} Kendisine okunan Allah'ın ayetlerini duyar da, sonra büyülenerek sanki onları hiç duymamış gibi ısrar eder. Acı azabı ona müjdele!.. Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman onu alaya alır. İşte onlar, onlar için alçaltıcı bir azap var!
10. Arkasından cehennem! kazandıkları hiç bir şey, Allah'tan başka edindikleri hiç bir veli onlara fayda vermez. Onlar için büyük bir azap vardır.
11. Bu (kitap), bir kılavuzdur. Rablerinin ayetlerine nankörlük edenlere acı bir felaket vardır.
12. Emri gereğince, gemilerin, içinde yüzmesi ve lütfundan aramanız için denizi emrinize veren Allah'tır. Umulur ki şükredersiniz.
13. Göklerde bulunan şeyleri de, yerde bulunan şeylerin hepsini de sizin hizmetinize sunmuştur. İşte bunda da düşünen bir toplum için ayetler vardır.
14. İman edenlere, söyle de toplumun kazandıkları sebebiyle

karşılığını göreceği Allah' ın günlerinin geleceğini ummayanları başıbaşınlar.

15. Kim doğru olanı yaparsa kendisi içindir. Kim de kötülük yaparsa o da kendi aleyhinedir. Sonunda Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. İsrailoğulları'na da kitap, hikmet ve peygamberlik vermiştik. Onları iyi şeylerle rızıklandırmış ve toplumlara üstün kılmıştık.

17. Onlara emrimizi bildiren belgeler vermiştik. Kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki bağy* yüzünden anlaşmazlığa düşmüşlerdi. Rabbin, kıyamet günü, aralarında anlaşmazlığa düştükleri konuda hüküm verecektir.

18. Sonra sana da, emrimiz ile bir yol gösterdik. Ona uy. Bil-meyenlerin heveslerine uyma!

19. Zira onlar Allah'tan gelecek bir şeyi senden savamazlar. Zalimler, birbirlerinin velisidir. Allah da takva sahiplerinin velisidir.

20. Bu (Kur'an), İnsanlar için basiret ve iyice bilen bir toplum için kılavuz ve rahmettir.

21. Yoksa, kötülük işleyenler, kendilerini iman edip, iyilik yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar. Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Allah, gökleri ve yeri, herkes, hiç bir haksızlığa uğramadan kazandıklarının karşılığını görsün diye hak olarak yarattı.

23. Şu heva ve hevesini ilah edineni gördün mü? Allah onu bir bilgi üzerinde sapıklıkta bırakmıştır. Kulağını ve kalbini mühürlemiş, gözüne de perde çekmiştir. Allah'tan sonra kim onu doğru yola çıkarabilir? Hiç düşünmüyor musunuz?

24. -Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Ölürüz ve yaşarız. Bizi zamandan başka bir şey yok etmez, derler. Onların bu konuda bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zannederler.

25. Apaçık ayetlerimiz kendilerine okunduğu zaman:

-Doğru söylüyorsanız baba-larımızı getirin, demekten baş-ka onların bir delilleri yoktur.

^{26.} De ki:

-Size hayat veren, sonra öl-dürecek olan, sonra da hakkında şüphe olmayan kıyamet gü-nünde bir araya getirecek olan Allah'tır. Fakat insanların çoğu bilmezler.

^{27.} Göklerin ve yerin haki-miyeti Allah'ındır. Kıyamet koptuğu gün, işte o gün batılılar hüsrana uğrar. ^{28.} O gün, her ümmeti diz üstü çökmüş görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağrılır:

-Bugün, yaptıklarınızın kar-şılığını göreceksiniz! denir.

^{29.} Bu kitabımız gerçekten sizin aleyhinde konuşuyor. Biz, yaptıklarınızı şüphesiz bir bir kaydediyorduk.

^{30.} İnanıp, doğruları yapanlara gelince; Rab'leri onları rahmetiyle bürüyecektir. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

^{31.} Ama, inkar eden kimselere denir ki:

-Ayetlerim size okunmuş, siz de büyüklenip suçlu bir toplum olmuştunuz değil mi?

^{32.} Allah'ın verdiği söz haktır ve kıyametin kopacağında şüphe yoktur, denildiği zaman:

-Kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz. Yalnız olmadığını sanıyoruz. Bu konuda kesin bir bilgi sahibi değiliz.